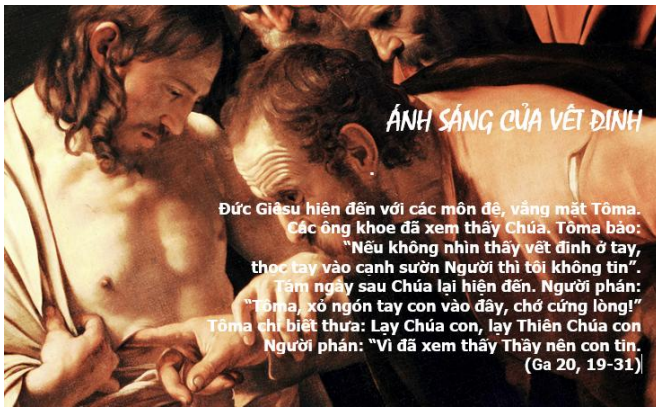

Bài 15 ÁNH SÁNG CỦA VẾT ĐINH

Có những ánh sáng không phát ra từ đèn, từ mặt trời hay từ ngọn nến. Có những ánh sáng phát ra từ vết thương.

Truyền thuyết kể rằng: Ngày xưa, có một người hành khất lang thang khắp các miền đất, mang theo chiếc áo rách tả tơi. Mỗi nơi ông đến, người ta thương tình cho ông một mảnh vải nhỏ để vá lại. Chiếc áo dần trở thành một tấm chắp vá đủ màu sắc – mỗi mảnh là một câu chuyện, một lòng thương, một dấu tích của tình người. Một ngày, nhà vua mắc bệnh lạ, không ai chữa được. Khi ông hành khất đến, vua vừa chạm vào chiếc áo thì được chữa lành. Chính những vết vá, từng là dấu của nghèo khổ, lại trở thành khí cụ cứu độ.

Trên đường Thập Giá, một người phụ nữ tên Veronica đã lau mặt Chúa Giêsu. Khi mở khăn ra, bà thấy khuôn mặt Người in trên đó – không phải khuôn mặt đau đớn, mà là khuôn mặt đầy ánh sáng và bình an. Chiếc khăn ấy không phải là một phép lạ để khoe khoang, mà là chứng tích của lòng thương xót. Nó ghi lại khuôn mặt của Đấng bị đóng đinh – không phải để nhắc lại nỗi đau, mà để chiếu tỏa ánh sáng của tình yêu.

Hôm nay, chúng ta chiêm ngắm **Ánh Sáng Của Vết Đinh**, ánh sáng của lòng thương xót, của bình an.

I- ÁNH SÁNG CỦA VẾT ĐINH KHÔNG LU MỜ

Khi Chúa Giêsu hiện ra với các môn đệ, Người không giấu đi những vết thương. Trái lại, Người mời gọi Tôma chạm vào đó: "Hãy xỏ ngón tay con vào đây, hãy xem tay Thầy; hãy đưa bàn tay con ra và xỏ vào cạnh sườn Thầy." (Ga 20,27). Vào chiều ngày đầu tuần, khi Chúa hiện đến Tôma lại vắng mặt. Ông cứng lòng tuyên bố với các bạn là ông không tin nếu không được chạm vào vết thương của Chúa. Đến khi Chúa lại hiện đến, ông sửng sốt chỉ thốt lên được rằng: "*Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con!*". Một lời tuyên xưng đức tin đầy run rẩy và sám hối.

Chính nơi vết thương, ông đã gặp được ánh sáng. Những vết đinh không bị xóa bỏ. Chúng trở thành dấu chỉ của tình yêu, của sự sống lại, của lòng thương xót.

Thánh Gioan trình thuật **Tin Mừng** sự việc xảy ra khi "*Tám ngày sau Chúa Giêsu hiện đến*": Vào buổi chiều ngày thứ nhất trong tuần, những cửa nhà các môn đệ họp đều đóng kín, vì sợ người Do-thái, Chúa Giêsu hiện đến, đứng giữa các ông và nói rằng: "Bình an cho các con". Khi nói điều đó, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn Người. Bấy giờ các môn đệ vui mừng vì xem thấy Chúa. Chúa Giêsu lại phán bảo các ông rằng: "Bình an cho các con. Như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con". Nói thế rồi,

Người thổi hơi và phán bảo các ông: “Các con hãy nhận lấy Thánh Thần, các con tha tội ai, thì tội người ấy được tha. Các con cầm tội ai, thì tội người ấy bị cầm lại”. Bấy giờ trong Mười hai Tông đồ, có ông Tôma gọi là Đidymô, không cùng ở với các ông khi Chúa Giêsu hiện đến. Các môn đệ khác đã nói với ông rằng: “Chúng tôi đã xem thấy Chúa”. Nhưng ông đã nói với các ông kia rằng: “Nếu tôi không nhìn thấy vết đinh ở tay Người, nếu tôi không thọc ngón tay vào lỗ đinh, nếu tôi không thọc bàn tay vào cạnh sườn Người, thì tôi không tin”. (Ga 20, 19-31)

II- ÁNH SÁNG CỦA HIỆP NHẤT

Sách Công vụ Tông đồ, trong **Bài Đọc I**, mô tả ***cộng đoàn tiên khởi như một chiếc bình đã từng vỡ***, từng tan tác sau cái chết của Thầy.

- Vỡ vì sợ hãi: “Các cửa đều đóng kín vì sợ người Do Thái” (Ga 20,19).
- Vỡ vì thất vọng: Người Thầy họ tin tưởng đã bị đóng đinh.
- Vỡ vì chia rẽ: Tôma không có mặt, Phêrô từng chối Thầy, Giuđa đã phản bội.
- Vỡ vì mất phương hướng: Họ không biết phải làm gì, đi đâu, tin vào ai.

Chiếc bình không trở lại nguyên vẹn như xưa, nhưng chính những vết nứt ấy, **được hàn bằng ánh sáng Phục Sinh, lại trở thành nơi tỏa sáng nhất**. Chúa Giêsu hiện đến, không trách móc, chỉ nói: “Bình an cho các con.” và thổi hơi ban Thánh Thần, từ đó, chiếc bình bắt đầu được hàn gắn. Cộng đoàn tiên khởi không hoàn hảo, nhưng họ sống hiệp nhất, chia sẻ, yêu thương. **Đó là ánh sáng của lòng thương xót.**

Khi ấy, ***các anh em bền bỉ tham dự những buổi giáo lý của các Tông đồ, việc thông hiệp huynh đệ, việc bẻ bánh và cầu nguyện***. Mọi người đều có lòng kính sợ. Vì các Tông đồ làm nhiều việc phi thường và nhiều phép lạ tại Giêrusalem, nên mọi người đều sợ hãi. Tất cả mọi kẻ tin ***đều sống hoà hợp với nhau và để mọi sự làm của chung***. Họ bán tài sản gia nghiệp, rồi phân phát cho mọi người tuỳ nhu cầu từng người. Hằng ngày họ hợp nhất một lòng một ý cùng nhau ở trong đền thờ, bẻ bánh ở nhà, họ dùng bữa cách vui vẻ đơn sơ; họ ca tụng Thiên Chúa và được toàn dân mến chuộng. Hằng ngày Chúa cho gia tăng số người được cứu rỗi. (Cv 2, 42-47)

III- ÁNH SÁNG CỦA LỬA TÔI LUYỆN

Đức tin giống như vàng được thử lửa, chỉ khi trải qua đau khổ, đức tin mới tỏa sáng. Những vết thương trong cuộc sống: mất mát, nghi ngờ, thất vọng, v.v... nếu được dâng lên Chúa, sẽ trở thành nơi ánh sáng của lòng thương xót chiếu vào.

Trong **Bài Đọc II**, Thư thánh Phêrô viết: *Nhờ việc Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại, Người đã tái sinh chúng ta để chúng ta hy vọng được sống.*

Chúc tụng Thiên Chúa là Cha Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, vì lòng từ bi cao cả, nhờ việc Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại, Người đã tái sinh chúng ta để chúng ta hy vọng được sống, được hưởng gia nghiệp không hư nát, tinh tuyền, không suy tàn, dành để cho anh em trên trời. Anh em được bảo vệ trong quyền năng của Thiên Chúa, nhờ tin vào sự cứu độ đã được mạc khải trong thời sau hết. Lúc đó anh em sẽ vui mừng, tuy bây giờ anh em phải sầu khổ một ít lâu giữa trăm chiều thử thách, để đức tin anh em được tôi luyện, nên quý hơn vàng được thử lửa bội phần, nhờ đó, anh em được ngợi khen, vinh quang và vinh dự khi Đức Giêsu Kitô hiện đến. *Anh em yêu mến Ngài, dù không thấy Ngài, và anh em tin Ngài, dù bây giờ anh em cũng không thấy Ngài; bởi anh em tin, anh em sẽ được vui mừng vinh quang khôn tả, vì chắc rằng anh em đạt tới cứu cánh của đức tin là phần rỗi linh hồn.* (1 Pr 1, 3-9)

IV- ÁNH SÁNG REO MỪNG KHẢI HOÀN

Thánh-Vịnh Đáp Ca hôm nay là tiếng reo vui như ánh sáng phát ra từ vết đinh, là lời tạ ơn của những người đã từng bị xô ngã, từng bị loại bỏ, nhưng nay được chữa lành, được nâng dậy bởi lòng thương xót của Thiên Chúa: *"Tôi đã bị đẩy, bị xô cho ngã xuống, nhưng Chúa đã phù trợ tôi."* Và *"Phiến đá mà những người thợ xây loại bỏ, đã biến nên tảng đá góc tường."* *Những vết thương của Người không bị xóa đi, nhưng trở thành nơi ánh sáng Phục Sinh tỏa ra.* **Đó chính là hình ảnh của Chúa Giêsu, Đấng bị đóng đinh, bị loại bỏ, nhưng đã trở thành nền tảng của niềm tin:**

[1] Tạ ơn Thiên Chúa từ-nhân,
Tình thương của Chúa miên-mãn vô cùng!

[2] Ít-ra-en! Hãy nói rằng:
Tình thương của Chúa vĩnh-hằng chẳng ngơi!

[3] A-a-ron! Hãy cất lời:
Tình thương của Chúa không ngơi, chẳng ngừng.

[4] Hỡi ai kính Chúa! Hãy rằng:
Tình thương của Chúa vĩnh-hằng chẳng ngơi.

[13-16] Quân thù xô lấn đẩy tôi,
Ya-vê nghe tiếng đáp lời cứu nguy.
Chúa là sức mạnh quyền uy,
Tôi ca ngợi Chúa chẳng khi nào ngừng.
Chính Chúa là Đấng hằng cứu-độ,
Cứu tôi khỏi khốn khó gian-truân.
Kìa trong doanh trại chính-nhân,
Tiếng reo mừng rỡ khai-hoàn thoát nguy:
"Tay phải Chúa ra uy thần-lực
Tay phải Người lập tức giơ cao!"

[22-23] Tảng đá kia công-nhân vút đó,
Nay lại thành tảng đá góc tường.
Thật là kỳ-diệu phi-thường,
Nhấn-tiền quả Chúa yêu thương vô cùng.

[24] Hôm nay, ta hãy reo mừng,
Đây là ngày Chúa Toàn-Năng đã làm!

(Tv 118: 2-4. 13-15. 22-24)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

V- ÁNH SÁNG CHO THẾ GIỚI TÔN THƯƠNG

Chúa Nhật hôm nay là ngày kính Lòng Thương Xót, **một lời mời gọi nhìn vào vết thương của thế giới**: dịch bệnh, chiến tranh, chia rẽ, vô cảm.

Thánh Faustina đã nghe Chúa nói: "*Hỡi thư ký của Cha, con hãy viết rằng: Cha rộng lượng với các tội nhân hơn với người công chính. Vì họ, Cha đã từ trời xuống thế; vì họ Cha đã đổ máu ra. Chớ gì họ đừng sợ hãi khi đến gần Cha; họ rất cần đến Lòng Thương Xót của Cha (Nhật ký, số 1275).*

Lòng thương xót không phải là phần thưởng cho người hoàn hảo, mà là ánh sáng dành cho những ai đang mang vết thương.

Mỗi người chúng ta đều có những vết nứt, những thất bại, những nghi ngờ, những tổn thương. Nhưng nếu dâng lên Chúa, chính nơi đó sẽ phát ra ánh sáng.

Như chiếc áo vá, như chiếc khăn của Veronica, như Tôma được chữa lành, chúng ta được mời gọi trở thành chứng nhân của lòng thương xót:

"Phúc cho những ai không thấy mà tin", phúc cho những ai dám tin rằng ánh sáng có thể phát ra từ vết đinh, từ vết thương, từ chính cuộc đời mình.

VI- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu Phục Sinh,

Chúa đã không giấu đi những vết thương của Chúa, nhưng biến chúng thành ánh sáng của lòng thương xót.

Xin cho chúng con biết dâng lên Chúa những vết thương của đời mình, để được chữa lành, được bình an, và được sống trong ánh sáng Phục Sinh.

Xin cho chúng con trở thành chứng nhân của lòng thương xót giữa thế giới đầy tổn thương, đau khổ, gian nan.

Lạy Chúa khoan nhân,

Con chấp tay nài van,
Con xin Ngài hơi thở,
Con xin Ngài Thần Khí chứa chan,

Cho con chấp nhận gian khổ,
Đào đầu thương tìm mạch sống ủi an;
Cho con vượt qua thách đố,
Chấp truan chuyên xây đời sống canh tân.
Hồn con đến trước Thiên Nhan,
Mang Thánh Giá trở ngàn hoa tươi,
Gục đầu bên Trái Tim Người,
Nhổ từng gai nhọn đâm cài tim Cha,
Khắc sâu huyền nhiệm Vượt Qua,
Tim con rộn rã khúc ca Lên Đường.

Lạy Chúa yêu thương,
Như Tô ma xưa, con cũng chỉ biết mở miệng thưa cùng Chúa:
*Đội ơn Chúa thương,
Biết nói chi cho xứng?
Con chỉ biết thưa rằng:
"Lạy Chúa yêu thương!"*

Ngài đưa con qua vực sâu thung-lũng,
Ngài dìu con trong rừng vắng đêm trường,
Ngài dẫn con vượt lũy cao sừng-sững,
Ngài cứu con khỏi sông máu núi xương.

Ngài yêu con không tình nào cân xứng,
Một tình yêu cao vời thấu khôn lường.
Ngài dắt con từng bước đi chập-chững,
Ngài giúp con vượt qua nổi phong sương.

Ngài ru con trong tình yêu thiên-sủng.
Ngài ủi-an cho con hết chán-chường.
Ngài lắng nghe lòng chúng con thốn-thức,
Ngài vuốt-ve, đời con hết bi-thương.

Ngài yêu con cho dù con hờ-hững.
Ngài tặng con gia-nghiệp nước Thiên-Đường.
Ngài dưỡng con bằng bánh Cha hằng sống,
Ngài gỡ con khỏi nguy-biến tai-ương.

Ngài cho con kho tình yêu sung-túc.
Ngài gần con trong cuộc sống chiến-trường,
Ngài với con tình kết-liên bền vững,
Ngài rắc gieo tình Cha khắp muôn phương.

*Đội ơn Chúa thương,
Biết nói chi cho xứng?
Con chỉ biết thưa rằng:
"Lạy Chúa yêu thương!"*

<https://youtu.be/Jtf28P7ou28>

Ben. Đỗ Quang Vinh